

[Hauch.]

Mit Partis Stilling til Lovforslaget er det høje Tings Medlemmer bekendt gennem det Lovforslag, som Venstre forelagde i det høje Folketing den 26. September 1931 om Udlaan af Erhvervenes Laanefond til Ejere og Brugere af Landbrugsejendomme til Opnaaelse af Akkord og om Udlaan til særlig vanskeligt stillede Landbrugere. Det er mig ubegribeligt, at man ikke indenfor Regeringspartierne har villet medvirke til Gennemførelse af dette Lovforslag, men man har fra Regeringspartierne Side pure afvist alt, hvad der angaar Udlaan til vanskeligt stillede Landmænd, og dog er der ikke nogen som helst Tvivl om, at man gennem en Ordning som den, vi havde angivet Grundlinierne for i det omtalte Lovforslag, kunde havde opnaaet at skaffe Masser af Landmænd ud af de økonomiske Vanskeligheder, de vil komme til at staa i i næstkommande Termin.

Mine Meningsfæller i det høje Folketing har derfor stillet et Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag. Det findes aftrykt i Folketingets Betænkning, og Hovedregelen heri er, at Førsteprioritetshavere skal have Ret til at give Henstand med Terminsydelser i 1 Termin ud over de 2 Terminer, Tinglyningsloven hjemler Ret til, uden at Pante rettighederne derved tabes. Dette Ændringsforslag indeholder ikke vore Ønsker, dem har vi givet Udtryk for i selve det Lovforslag, jeg før henviste til. Den tredje Terminsydelse, der her er Tale om, skulde saa ydes som et Laan, der afdrages i 10 Terminer fra December 1933. Thi dersom man vilde gennemføre, om jeg saa maa sige, en ren Henstand med den Terminsydelse, som forfalder til Betaling i den tredje Termin, vilde det neppe have nogen større Værdi under de nuværende overordentlig vanskelige økonomiske Forhold for Landbruget. For de Kreditorer, der ikke har økonomiske Kræfter til at give det nævnte Laan, fordi det formindsker deres berettigede Forventninger om en Indtægt, skulde der imidlertid være Adgang til Laan hos Staten, idet Staten skulde træde ind med sin Garanti, og kontante Midler skulde i de Tilfælde, hvor det var nødvendigt, skaffes gennem Erhvervenes Laanefond imod, at Staten fik Sikkerhed i Transport paa Renter og Afdrag af de ydede Laan. Loven skulde gælde baade Landbrugere, Fiskere og Haandværkere, idet de økonomiske Vanskeligheder breder sig mere og mere indenfor Befolkningens forskellige Lag og navnlig maa befrygtes meget hurtigt at ville brede sig ind i Haandværkerkredse.

Dette Forslag tilfredsstiller ikke — det ønsker jeg at gentage — de Ønsker, vi har næret om at yde Hjælp, men vi har ment, det var rigtigt at gøre dette Forsøg paa at komme i Samarbejde med Regeringspartierne om en Moratorieordning, der virkelig betød noget, der virkelig kunde yde en Hjælp, og som ikke førte til, at man hjalp nogle, medens man satte Kreditforeningerne og Kreditinstitutionerne i det hele taget i Vanskeligheder. Foreløbig har Regeringspartierne ogsaa afvist dette Forsøg paa Samarbejde om Hjælp til de kriseramte Erhverv. Jeg har gentagne Gange her i det høje Landsting opfordret Regeringen til at træde i Samarbejde med Oppositionspartierne til Gennemførelse af Foranstaltninger til Lettelse for de haardt ramte og bærende Erhverv, først og fremmest i Retning af at tilpasse vore offentlige Udgifter efter de svigtende Indtægtsmuligheder og dernæst til Gennemførelse af Foranstaltninger til Lettelse af de øjeblikkelige økonomiske Vanskeligheder, navnlig for Landbruget, der foreløbig er haardest ramt. Jeg henvender mig nu til den højtærede Justitsminister, idet jeg tilbyder mit Partis Medvirken til Gennemførelse af et Lovforslag efter de Hovedlinier, der saa ofte er angivet af mit Parti i det høje Folketing saavel som her i Landstinget. Ud sigterne for Landbruget til i den kommende Termin at klare de økonomiske Forpligtelser er overordentlig mørke. Og her er der ikke alene Tale om de Landmænd, som har opbrugt deres Reserver, men der er Tale om en Mængde Landmænd, som ikke kan skaffe likvide Midler, medmindre de reducerer deres Produktionsmidler, medmindre de afhænder af deres Besætninger, der i Virkeligheden er det Værktøj, de skal bruge til at holde Produktionen og Virksomheden i Gang. Hertil kommer, at Besætningsværdien under de nuværende Prisforhold er saa ringe, at en Reduktion, som man ellers tidligere har tyet til, naar det kneb, forslaaer saa ganske uhyre lidt overfor de Vanskeligheder, der er i Øjeblikket.

Der er for Tiden Tusinder og atter Tusinder af smaa og store Landbrugere, som kæmper en haard og fortvivlet Kamp for at bevare Hjem og Virksomhed. Disse Landmænd kan ikke forstaa, at der ikke kan skaffes Midler til at holde hele Maskineriet i Gang, naar det samlede Forbrug her i Landet faktisk ligger langt over vore Indtægtsmuligheder. Man kan heller ikke forlange, at de skal forstaa, at Staten ikke kan gaa ind i en saa begrænset Risiko som den, der er Tale om i det Ændringsforslag, vort Parti har stillet i det høje Folketing, og